

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ

Τοῦ Γ. ΣΦΗΚΑ

Είμαι μέλος τοῦ Ε.Ο.Σ. ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια καὶ στὸ διάστημα αὐτὸ ἔκανα κι' ἐγὼ τὴν πολὺ λυπηρὴ διαπίστωση, που ὅλοι οἱ παλιοὶ ἔχουμε κάνει. "Οτι, δηλαδή, τὰ μέλη τοῦ Ορειβατικοῦ τῆς Ἀθήνας σὲ σχέση μὲ τὸν πληθυσμὸ τῆς πρωτεύουσας, εἰναι ἀπελπιστικὰ λίγα. Γιατί, θέσθαι, τὰ 1.000 περίπου μέλη τοῦ Τμήματός μας, ἀπὸ τὰ δύοια τὰ μισά ἔχουν πάψει νὰ εἰναι ἐνεργά, δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν πολλά, σὲ σχέση μὲ τὸν πληθυσμὸ τῶν δυόμισυ ἑκατομμυρίων κατοίκων που ἔχει σήμερα τὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς. "Ολ' αὐτὰ τὰ χρόνια μελέτησα τὴν κατάσταση καὶ κατέληξα στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πιὸ σπουδαία αἰτία γιὰ τὸν μικρὸ ἀριθμὸ τῶν μελῶν τοῦ Τμήματός μας πρέπει ν' ἀναζητηθῇ στὴ σχεδὸν παντελῆ Ἑλλειψῃ συστηματικῆς προπαγάνδας πρὸς τὰ πλατειὰ στρώματα τῆς Ἀθηναϊκῆς νεολαίας. Πίστεψα, μὲ ἄλλα λόγια, πῶς δὲν φτάνει νὰ λέμε: «Ο Ορειβατικὸς εἰναι ἐδῶ, στὴν Καραγεώργη Σερβίας 7, ἔλατε νὰ τὸν γνωρίσετε», ἢ ὅτι «στὸ τάδε μέρος λειτουργεῖ Σχολὴ καὶ σᾶς περιμένουμε...». Πίστεψα πῶς εἶχαμε ὑποχρέωση καὶ πρὸς τὸν Ε.Ο.Σ. καὶ πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ νιάτα νὰ θγοῦμε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, νὰ πλησιάσουμε τοὺς τόπους ὅπου συχνάζουν οἱ νέοι κι' ἔκει μὲ ὅμιλες καὶ προθολές νὰ τοὺς μάθουμε τί ἀκριθῶς εἰναι ἡ ὁρειβασία καὶ τὸ σκί. Τί κάνει, τέλος πάντων, ὁ Ορειβατικός.

Νά γιατὶ ὅταν τὸν περασμένο Σεπτέμβρη ἐκλέχτηκε τὸ νέο Διοικ. Συμβούλιο, ζήτησα καὶ ἀνέλαβα τὴ θέση τοῦ ὑπεύθυνου Δημοσίων Σχέσεων. Παίρνοντας τὴ θέση αὐτὴ δὲν μὲ ἐνδιέφερε ἡ διοργάνωση χορῶν, προθολῶν καὶ

ἄλλων ἐκδηλώσεων μέσα στὰ πλαίσια καὶ γιὰ τὰ μέλη τοῦ Ε.Ο.Σ. Ἐκεῖνο ποὺ ἥθελα νὰ κάνω ἡταν μόνο ἔνα πρᾶγμα: Νὰ φέρω τὸ Τμῆμα μας σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν νεολαία, νὰ κάνω γνωστὴ τὴ δράση του στὰ πλατύτερα στρώματα τοῦ λαοῦ τῆς Ἀθήνας.

Τὸ ξεκίνημα ἔγινε μὲ μιὰ θαυμάσια ἐκδήλωση ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τῆς "Ἐνωσης Συντακτῶν ποὺ περιλάμβανε καὶ μιὰ ταινία ἀπὸ ἀνάθεση στὸ "Ἐθερεστ. Ἀκολούθησε μιὰ σειρά ἀπὸ προσθολές διαφανιῶν στὴ Χ.Ε.Ν. καὶ σὲ διάφορα σχολεῖα μὲ θέματα γύρω ἀπὸ τὰ βουνά καὶ τὴν δρειθασία. Παράλληλα, ἔχει μπῆ σ' ἐφαρμογὴ τὸ σύστημα τοῦ Δελτίου Τύπου. Τουλάχιστον μιὰ φορά τὸ μῆνα στέλνεται στὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικά ἔνα δακτυλογραφημένο κείμενο γύρω ἀπὸ τὴ δράση τοῦ Τμήματος.

Οἱ Δημόσιες σχέσεις ὅμως δὲν περιορίσθηκαν σ' αὐτά. Τὸ Τμῆμα μας γιὰ πρώτη φορὰ συμμετέχει ἐνεργὰ σὲ κάθε ἐκδήλωση γιὰ τὴν προστασία τῆς δρεινῆς φύσης καὶ ἀξίζει νὰ σημειωθῇ τὸ ὅμορφο κλισὲ ποὺ δημοσιεύθηκε στὶς ἐφημερίδες τὰ Χριστούγεννα, μέσα στὰ πλαίσια τῆς προσπάθειας γιὰ νὰ μήν κοποῦν τὰ ἔλατα, καθὼς καὶ ἡ ἐκδήλωση γιὰ τὴ διάσωση τῆς Πεντέλης ἀπὸ τὰ λατομεῖα, ποὺ ἔγινε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων μὲ πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου μας.

Παρ' ὅλ' αὐτὰ πιστεύω πώς οἱ Δημόσιες Σχέσεις μποροῦσαν νὰ κάνουν περισσότερα, ὅπως π.χ. νὰ ζητήσουν ἔνα πεντάλεπτο δρειβατικό ἀπὸ τὴν ΕΡΤ. Εύτυχῶς ὅμως στὸν τομέα αὐτὸν ἡ ΕΡΤ, ἀθελά της, μᾶς ἀναπλήρωσε μὲ τὸ παραπάνω μὲ μιὰ σειρά ἀπὸ θαυμάσιες τηλεοπτικές ἐκπομπές μὲ ξένες δρειθατικές ταινίες. "Ετσι, ἐκατοντάδες χιλιάδες" Ἑλληνες καὶ πρὸ πάντων ἔλληνόπουλα, ἥλθαν σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν δρειθασία στοὺς τελευταίους δύο μῆνες. Γιὰ τὴν ἐπίδραση ποὺ εἶχε αὐτὴ ἡ ἐπαφὴ μιλοῦν ἀπὸ μόνα τους δυὸ πρόσφατα γεγονότα, ποὺ ἔζησα ἐγὼ δὲν ίδιος. Τὸ ἔνα γεγονός ἀφορᾶ τὰ δυὸ παιδάκια ἀπὸ τὴν Ἀγία Μαρίνα, ποὺ συναντήσαμε στὸν Τρύπιο Βράχο "Υμηττοῦ. " Ήταν περίπου δώδεκα χρόνων καὶ τὸ ἔνα εἶχε περασμένη στὴ ζώνη του μιὰ κουλούρα χοντρὸ καλώδιο. Ἐπηρεασμένα ἀπὸ τὰ ἔργα, τὰ δυὸ μικρὰ παιδιά ὅγηκαν στὰ βράχια νὰ κάνουν ἀναρρίχηση. Καὶ χάρηκαν ἀφάνταστα, ποὺ μᾶς ὅρηκαν καὶ τοὺς δώσαμε τὰ πρῶτα δρειθατικὰ φῶτα. Τὸ ὄλλο περιστατικὸ ἔγινε στὴ γειτονιά μου, ὅπου ἔνα πρωτὶ βγαίνοντας στὴν ἔξωπορτα, βρῆκα δυὸ μπόμπηρες, ἔξη — ἐπτὰ χρονῶν, περίπου. Οἱ ἔνας εἶχε στὸν δῶμο περασμένο ἔνα σακκούλι, τὰν σακκίδιο. Οἱ ὄλλοι, μιὰ κουλούρα σπάγγο στὴ μέση του. Τοὺς ρώτησα τί εἶναι αὐτά, καὶ ἀπάντησαν πώς εἶναι δρειθάτες κι' ἔτοιμάζονται νὰ πάνε στὴν κορυφὴ ἐνὸς πολὺ ψηλοῦ βουνοῦ, ὅπου ὑπάρχει κάποιος θησαυρός! Ἀνοησίες... θά μοῦ πῆτε, ἀλλά... μὲ κάτι τέτοιες ἀνοησίες μπορεῖ ἡ ποδοσφαιρομανία τοῦ λαοῦ μας νὰ μετατραπῇ σὲ δρειθατομανία. Ἐμπρός, λοιπόν, ἀς δώσουμε δλοι ἔνα χέρι γιὰ νὰ ἀνεθάσουμε τὰ μέλη μας σὲ δέκα χιλιάδες.